

Arrest

nr. 276 856 van 1 september 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 31 december 2008 en heeft een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend op 5 januari 2009. Aangezien verzoeker eerder in Nederland had verbleven, kreeg hij op 7 mei 2009 van de Dienst Vreemdelingenzaken het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

1.2. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 31 december 2009 opnieuw België binnen en diende op dezelfde dag een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 25 februari 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

1.3. Zonder het land te verlaten diende verzoeker op 1 april 2011 een derde verzoek om internationale bescherming in. Op de Dienst Vreemdelingenzaken deed verzoeker evenwel op 8 april 2011 afstand van zijn verzoek.

1.4. Op 21 april 2021 diende verzoeker zonder het land te hebben verlaten een vierde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal nam op 21 juni 2021 de beslissing tot 'niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)'. Bij arrest nr. X van 7 februari 2022 verwierp de Raad het beroep.

1.5. Op 20 april 2022 dient verzoeker, zonder België te verlaten, een vijfde verzoek in om internationale bescherming. Op 19 mei 2022 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, wordt op 20 mei 2022 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Surinaamse nationaliteit en bent u afkomstig uit Paramaribo. Op 5 januari 2009 diende u voor het eerst een verzoek om internationale bescherming in in België. Aangezien u eerder in Nederland had verbleven, kreeg u op 7 mei 2009 van de Dienst Vreemdelingenzaken het bevel het grondgebied te verlaten. Zonder het land te hebben verlaten, diende u op 31 december 2009 een twee verzoek in. U verklaarde hierbij dat verschillende familieleden reeds lange tijd in Nederland woonden en de Nederlandse nationaliteit hadden. Uzelf had in het verleden ook een Nederlands paspoort, maar was uw Nederlandse nationaliteit verloren omdat u niet tijdig een verlenging ervan aanvraagde. U was in Suriname werkzaam als bouwkundig tekenaar. Uw problemen in Suriname begonnen in oktober 1996. In die periode begon H.(...), de vrouw van de bekende zakenman en politicus D. S., u te stalken. U verklaarde dat zij voortdurend rond uw huis hing en uw aandacht probeerde te trekken. U had geen interesse in een relatie met een getrouwde vrouw en negeerde haar. In februari 1997 zocht u uiteindelijk toch contact met haar. Zij vertelde u toen over haar huwelijksproblemen. U vertelde haar niet dat u geen interesse in haar had, omdat u hoopte dat haar familie u zou kunnen helpen met uw financiële problemen. U was immers in de schulden terechtgekomen nadat u de geldschietters van een bouwproject niet kon terugbetalen, en hoopte dat de familie S. het bouwterrein zou opkopen. Na jullie ontmoeting regelde H.(...) voor u een afspraak met haar echtgenoot. Hij wilde uw terrein echter niet opkopen. Uiteindelijk zou het terrein in juli 1997 worden geveild. D. S. en de geldschietster zouden het achter uw rug op een onderonsje hebben gegooid. U verklaarde dat u in Suriname constant door de familie S. werd geschaduwd. Volgens u was u voor S. een probleem omdat zijn vrouw een oogje op u had. Hij zou echter hebben willen voorkomen dat hij bij een eventuele scheiding de helft van zijn vermogen kwijtraakte. Op 11 april 1997 raakte H.(...) door een bombrief gewond. Volgens u was die bombrief het werk van haar echtgenoot die het gedrag van zijn echtgenote niet langer zou hebben geduld. Tussen april 1997 en uw vertrek uit Suriname in 2000 had u geen enkel contact meer met H.(...). Uw problemen bleven evenwel bestaan. Nadat S. uw bouwterrein had opgekocht, werd op 6 juli 1997 uw wagen gestolen, een diefstal waar S. achter zat. In 1998 kende u problemen toen u een huis wilde huren. Toen u in de woning trok, deelde de eigenaar u plots hebben mee dat hij een andere huurder had gevonden en u de woning diende te verlaten. De eigenaar bood u een kamer aan vlak achter de woning van S.. U had geen andere keuze en besloot de kamer te huren. Toen u twee keer een nachtmerrie had waarin u ontvoerd en gedood werd en u bij het ontwaken politiewagens voorbij uw kamer zag langsrijden, stapte u naar de politie. U vertelde de politie dat u bedreigd werd door D. S.. De politie hielp u niet en raadde u aan het land te verlaten. In die periode werkte u als staflid bij een Nederlandse bouwonderneming. U werkte mee aan een bruggenproject in Paramaribo en in Saramaka. Tussen april 1998 en uw vertrek uit Suriname verbleef u overwegend op uw werkplaats in het district Saramaka. U had op de werkvloer in Paramaribo het gevoel dat uw collega's schrik hadden om met u te praten. Volgens u had D. S. hier iets mee te maken. U voelde zich niet meer veilig en diende uw ontslag in. Tot aan uw vertrek naar Nederland woonde u her en der. In april 1999 schreef u een brief naar de mensenrechtenorganisatie Moiwana en naar de procureur-generaal in Suriname, waarin u uw problemen met de familie S.(...) uitlegde. U ontving echter nooit een antwoord. Op 26 maart 2000 vertrok u met uw paspoort en een visum uit Suriname naar Nederland. Uw aanvraag voor een verblijfsvergunning werd afgewezen. In december 2006 werd u in Nederland opgepakt wegens illegaal verblijf. Op 31 december 2008 reisde u naar België. Ook in Nederland en België bleven uw problemen u achtervolgen. Maandenlang hingen er Marokkanen rond uw woning en in september 2006 werd u door tweehonderd Marokkanen omsingeld op een plein. In België zag u

gewapende Afrikaanse vluchtelingen in de opvangcentra van Broechem en Florennes die u wilden doden. Dit alles was het werk van H.(...). Uw tweede verzoek om internationale bescherming werd op 25 februari 2011 geweigerd. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. Op 1 april 2011 diende u een derde verzoek in. U herhaalde voor de DVZ uw asielaanvraag zoals uiteengezet in het kader van uw tweede verzoek. Op 8 april 2011 deed u voor de DVZ evenwel afstand van uw verzoek. Zonder het land te hebben verlaten, diende u op 21 april 2021 uw vierde verzoek om internationale bescherming in. U verwees hierbij opnieuw naar uw problemen met D. S.. U vreesde nog steeds dat hij u iets zou aandoen of vermoorden, omdat hij een wraakzuchtig persoon is met veel invloed en bescherming van voormalig president Bouterse. U stelde dat het in Suriname moeilijk was om klacht in te dienen tegen S., omdat de politiemensen zelf vrees hadden. De politie zei u dat uw klacht niet meer werd bijgehouden omdat deze meer dan tien jaar oud is, en dat u een brief moest schrijven aan de procureur-generaal om deze alsnog te bemachtigen. Op 21 juni 2021 werd uw vierde verzoek door niet-ontvankelijk verklaard. Uw beroep tegen deze beslissing werd op 7 februari 2022 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Zonder het land te hebben verlaten, diende u op 20 april 2022 uw huidige, vijfde verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat u antwoord kreeg op uw laatste schrijven naar de procureur-generaal, en dat er in dit bericht bevestigd wordt dat u naar het politiebureau was gegaan. U ontving het antwoord eind maart 2022. Uw vijand is een buitengewoon wraakzuchtig persoon en doodt zelfs mensen na terugkeer na twintig jaar. U vreest dat u op de luchthaven vermoord zal worden en de politie zal zeggen dat u zelfmoord pleegde, net zoals vele anderen die u voorgingen. Ter staving van uw verzoek legde u het antwoord van de procureur-generaal neer, met als bijlage het resultaat van het politieonderzoek dat werd gevoerd naar aanleiding van uw schrijven, en de enveloppe waar deze documenten in zaten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk. Vooreerst dient erop gewezen te worden dat uw tweede verzoek op 25 februari 2011 door het Commissariaat-generaal afgewezen werd omdat de door u aangehaalde motieven geen verband hielden met de criteria betreffende het vluchtelingenstatuut zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Verder werd vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen aanhaalde waaruit kon blijken dat u bij een eventuele terugkeer naar Suriname een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou moeten koesteren. In dit kader werd opgemerkt dat uw problemen van tien jaar eerder dateerden en u er op geen enkel moment in slaagde om te verduidelijken waarom u nog steeds zou worden gezocht of problemen zou kennen bij terugkeer. Bovendien baseerde u zich voor uw verklaring dat al uw problemen in Suriname het werk waren van D. S. louter op vermoedens en veronderstellingen, en kon uit uw verklaringen niet blijken waarom S. u zou viseren. Het laattijdige karakter van uw verzoek ondermijnde verder de ernst van uw vrees. De door u aangehaalde problemen die u zou hebben gekend in Nederland en België kon u evenmin hardmaken en waren opnieuw louter op vermoedens gebaseerd. Bijgevolg werden u het vluchtelingenstatuut en het subsidiaire beschermingsstatuut geweigerd. Uw vorige, vierde verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard aangezien u zich opnieuw louter baseerde op uw eerder aangehaalde problemen met D. S. en u geen enkele verklaring aflegde die de beoordeling gemaakt bij uw tweede verzoek zou kunnen wijzigen. De door u neergelegde documenten hielden geen concreet of objectief element in waaruit bleek dat u daadwerkelijk geviséerd werd door D. S., en dat uw familieleden in Nederland uit angst voor D. S. geen contact met u zouden durven hebben betref slechts een blote bewering. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U tekende hier geen beroep tegen aan. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vierde verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er

een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In het kader van uw huidig verzoek brengt u geen dergelijke elementen aan. U baseert zich bij uw huidige verzoek immers louter opnieuw op de problemen die u zou kennen met D. S.. U legde geen enkele nieuwe verklaring af die de beoordeling gemaakt bij uw vierde verzoek kan wijzigen. Uit de door u neergelegde documenten blijkt dat stukken uit het jaar 1998, dus ook enige bewijsstukken waaruit zou kunnen blijken dat u in dat jaar klacht indiende, werden vernietigd. De politiediensten deden evenwel navraag bij de door u vermelde politiemensen, van wie er slechts één (G.(...) P.(...) K.(...)) nog in leven is. Deze herinnerde zich uw zaak tot op zekere hoogte en stelde dat u de politie contacteerde omdat u meende dat u achtervolgd was geweest, en dit, naar u wat vermoedde, in opdracht van D. S.. Dat u in de jaren negentig, met andere woorden meer dan 20 jaar geleden, aan de politie kenbaar maakte dat u meende achtervolgd te worden en wel, naar wat u vermoedde, in opdracht van D. S., doet geen afbreuk aan de eerdere vaststellingen van het CGVS dat u zich enkel beroept op vermoedens en veronderstellingen zonder deze afdoende hard te maken. Dergelijke aangifte is bovendien louter een weergave van wat u aan de autoriteiten verklaart en houdt op zich geen waarheidsanalyse in. Noch volstaan deze documenten om te gewagen van een actueel risico. Zelfs indien u enig probleem zou kennen bij een eventuele terugkeer naar Suriname, dan nog dient vastgesteld te worden dat uit de ingediende documenten in het geheel geen onwil van de Surinaamse autoriteiten om u bescherming te bieden af te leiden valt. U zou, volgens de agent, uit veiligheidsoverwegingen op het politiestation zijn gehouden en de volgende dag naar een ander politiebureau zijn overgebracht, waar uw zaak verder werd afgehandeld. Het feit dat u antwoord kreeg op uw schrijven aan de procureur-generaal en dat de bevoegde politiediensten onderzoek voerden door een gepensioneerd ambtenaar te contacteren, toont verder aan dat de autoriteiten ook vandaag bereid zijn u bij te staan. Er kan dan ook geenszins zonder meer gesteld worden dat de politie in Suriname u niet zou willen helpen, zoals u beweerde. Uw verdere verklaringen, dat u op de luchthaven zal vermoord worden zoals al bij andere mensen gebeurde (verklaring volgend verzoek, vraag 19) en dat uw vijand nog machtiger is geworden sinds u Suriname verliet (verklaring volgend verzoek, vraag 23) heeft u op geen enkele manier met concrete elementen ondersteund. Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet). Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/6, § 5 en 57/6/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Verzoeker vraagt om de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen en zijn verzoek ontvankelijk en gegrond te verklaren.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift volgende stavingstukken:

- zijn brief aan de Surinaamse procureur-generaal *d.d.* 20 mei 2021 (stuk 2);
- het schrijven van de Surinaamse procureur-generaal *d.d.* 12 juli 2021 (stuk 3);
- een persartikel "*D. S. koopt Suriname op*" van Reformatorisch Dagblad van 13 juli 1998 (stuk 4);
- een internetartikel "*Arrogante D. S. als hij president wordt, jaagt hij alle diaspora weg uit Suriname*" van Suriname Nieuws Ventrle *d.d.* 2 juni 2022 (stuk 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vooreerst wordt erop gewezen dat de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeker op 7 mei 2009 besloot tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26*quater*) omdat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag, die de Nederlandse autoriteiten toekomt. In het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming van verzoeker besloot de commissaris-generaal op 24 februari 2011 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat (i) de door verzoeker ingediende asielaanvraag steunt op motieven die vreemd zijn aan het asiel en omdat (ii) verzoeker onvoldoende gegevens of elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat hij bij een eventuele terugkeer naar zijn geboorteland een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou moeten koesteren, nu (1) hij er op geen enkel moment in slaagde te verduidelijken waarom hij bij een eventuele terugkeer naar zijn geboorteland momenteel door D. zou worden gezocht of gevisieerd, (2) hij zich voor zijn problemen in Suriname enkel baseert op vermoedens en veronderstellingen die hij onvoldoende kan hardmaken, (3) de vraag zich opdringt waarom D. hem viseerde daar hij geen enkele interesse had in diens vrouw, (4) hij pas acht jaar na zijn aankomst in Europa een asielaanvraag heeft ingediend, (5) hij naliert om zijn problemen met de vrouw van D. in Nederland te melden bij de politie, gerecht of andere organisaties en hij deze bovendien onvoldoende kon aantonen, (6) ook de door hem aangehaalde problemen in België met Afrikanen die rondliepen met wapens enkel op vermoedens en veronderstellingen gebaseerd zijn, en (7) de door hem neergelegde documenten niet van die aard zijn dat ze deze appreciatie in positieve zin kunnen ombuigen.

Op 8 april 2011 deed verzoeker afstand van zijn derde verzoek om internationale bescherming.

In het kader van verzoekers vierde verzoek om internationale bescherming besloot de commissaris-generaal op 21 juni 2021 tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers volgend verzoek omdat hij geen elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat hij voor internationale bescherming in aanmerking zou komen. Dit besluit steunde inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) verzoeker opnieuw verwijst naar zijn problemen met D. S., (ii) het op zich niet opmerkelijk is dat verzoeker een brief moest schrijven aan de procureur-generaal om een klacht te pakken te krijgen die hij veertien jaar geleden indiende, en dit, noch de eigenlijke brief die verzoeker overmaakt aan het CGVS een concreet/objectief element vormt waaruit blijkt dat hij daadwerkelijk wordt gevisieerd door D. S.. Te meer daar uit verzoekers verklaringen blijkt dat de klacht is gebaseerd op twee nachtmerries die hij had, (iii) de twee andere brieven dateren reeds van 1998 en diende verzoeker reeds in in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming, zodat zij niet aangenomen kunnen worden als nieuwe elementen, en (iv) dat verzoekers familieleden in Nederland geen contact met hem zouden durven hebben omwille van angst voor S. betreft een blote bewering. Bij arrest nr. 267 915 van 7 februari 2022 verwierp de Raad verzoekers beroep tegen deze beslissing.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van volgende verzoeken om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale

bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen, zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.3.3. In het kader van het huidig vijfde verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat verzoeker opnieuw verwijst naar de problemen met D. S. (administratief dossier, 'verklaring volgend verzoek' d.d. 11 mei 2022, vraag 19). Verzoeker verklaart in dit verband dat zijn vijand buitengewoon wraakzuchtig is en ook mensen doodt na 20 jaar (*ibid.*). Daarnaast geeft verzoeker aan dat hij op de luchthaven vermoord zal worden zoals vele anderen hem voorgingen (*ibid.*). Verzoeker stelt ook nog recente artikelen bij te willen brengen die aantonen dat zijn vijand nog machtiger is geworden na zijn vertrek uit Suriname (*ibid.*, vraag 23).

Ter staving van zijn huidig verzoek legt verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken nog het antwoord van de procureur-generaal neer met als bijlage het resultaat van het politieonderzoek dat werd gevoerd naar aanleiding van verzoekers schrijven en de enveloppe waarin de documenten zaten (administratief dossier, map 'Documenten').

2.3.4. Verzoekers huidig verzoek om internationale bescherming wordt in de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verklaard omdat verzoeker zijn huidig verzoek immers louter opnieuw op de problemen steunt die hij zou hebben met D. S. en geen enkele nieuwe verklaring of stuk voorlegt die de beoordeling gemaakt in zijn vierde verzoek kan wijzigen vermits (1) uit de door verzoeker neergelegde stukken blijkt dat stukken uit het jaar 1998 - dus ook de enige bewijsstukken waaruit zou kunnen blijken dat verzoeker in dat jaar klacht indiende - werden vernietigd, alsook dat de politiediensten navraag deden bij de door verzoeker vermelde politiemensen, waarvan nog slechts één in leven is en die zich verzoekers zaak tot op zekere hoogte herinnerde, doch moet worden vastgesteld dat het feit dat verzoeker in de jaren negentig aan de politie kenbaar maakte dat hij meende achtervolgd te worden geen afbreuk doet aan de eerdere vaststellingen van het CGVS dat verzoeker zich enkel beroept op vermoedens en veronderstellingen zonder deze afdoende hard te maken, (2) overigens moet worden opgemerkt dat een aangifte louter een weergave is van wat verzoeker aan de autoriteiten heeft verklaard en op zich geen waarheidsanalyse inhoudt, (3) zelfs indien verzoeker enig probleem zou kennen bij een eventuele terugkeer naar Suriname, moet worden vastgesteld dat uit de ingediende documenten in het geheel geen onwil van de Surinaamse autoriteiten blijkt om verzoeker bescherming te bieden, (4) verzoekers verdere verklaringen dat hij op de luchthaven zal worden vermoord zoals al bij andere mensen gebeurde en zijn vijand nog machtiger is geworden sinds verzoeker Suriname verliet, worden op geen enkele manier met concrete elementen ondersteund.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijk inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl. St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl. St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.6.1. In het verzoekschrift benadrukt verzoeker dat uit het antwoord van de procureur-generaal van 12 juli 2021 (administratief dossier, map 'Documenten' en verzoekschrift, stuk 3) op zijn schrijven van 20 mei 2021 (administratief dossier vierde verzoek om internationale bescherming, map 'Documenten' en verzoekschrift, stuk 2) wel een bevestiging blijkt dat de Surinaamse politie zijn aangifte in 1998 ernstig nam. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal zich vergist wanneer gesteld wordt dat deze brief bevestigt dat verzoeker zich enkel beroept op vermoedens en veronderstellingen, gezien het gegeven dat een gepensioneerde ambtenaar zich deze zaak na meer dan twintig jaar nog steeds goed voor de geest kan halen een ernstige aanwijzing is dat er wel degelijk meer aan de hand was. Hiermee minimaliseert verzoeker evenwel de vaststellingen die in de bestreden beslissing gedaan worden, spreekt hij de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal tegen en volhardt hij in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen. De Raad merkt bovendien op dat uit het antwoord van de

procureur-generaal van 12 juli 2021 valt op te maken dat de betrokken politieagent geen weet heeft van het feit dat verzoeker ook daadwerkelijk een aangifte heeft ingediend, alsook dat verzoeker zich voor zijn verklaringen ten aanzien van de politiebeambtenaren wel degelijk steunde op vermoedens. Ten overvloede dient erop gewezen dat verzoekers verregaande desinteresse voor de inhoud van dit antwoord van de procureur-generaal tijdens zijn verklaringen volgend verzoek (administratief dossier, 'verklaring volgend verzoek', vraag 18: *"ik heb het niet echt doorgenomen (...)"*) de door hem geschetste vrees verder relateert.

Waar verzoeker er in het verzoekschrift op aanstuurt dat de commissaris-generaal de zaak had kunnen uitklaren door hem te horen, merkt de Raad op dat *in casu* uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet het huidige vijfde verzoek om internationale bescherming van verzoeker heeft geregistreerd en van hem een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker in de gelegenheid werd gesteld nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten (administratief dossier, verklaring volgend verzoek d.d. 11 mei 2022). Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord en dat hij zijn nieuwe elementen in het kader van zijn huidige vijfde verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. De Raad wijst erop dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidige verzoek werd aan verzoeker verduidelijkt dat het CGVS op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of zijn aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het CGVS niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad stelt ten slotte vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift eveneens nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen hij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

2.3.6.2. Verzoeker oppert in het verzoekschrift verder dat geen rekening wordt gehouden met alle relevante feiten in verband met Suriname. Met name brengt verzoeker twee persartikels (verzoekschrift, stukken 4-5) die bevestigen dat de vrouw van D. S. in 1998 het slachtoffer werd van een bombrief en dat hij een machtig en corrupt zakenman is met bijzonder veel politieke invloed in Suriname die recentelijk zelfs zou hebben beweerd dat hij alle diaspora zou weggagen uit Suriname zo hij president zou worden. Daargelaten de vaststelling dat het laatste persartikel een screenshot is van een video en de inhoud ervan ook niet via de url valt te achterhalen, dient erop gewezen dat de enkele vaststelling dat verzoeker enkele gegevens kon duiden over de bekende persoon D. S., elementen die door zelfstudie of overdracht door derden gekend kunnen zijn, geen afbreuk doet aan de vaststellingen en overwegingen dat hij erop geen enkel moment in slaagt te verduidelijken waarom hij bij een eventuele terugkeer naar zijn geboorteland momenteel door D. zou worden gezocht of gevisieerd en hij zich voor zijn problemen in Suriname enkel baseert op vermoedens en veronderstellingen die hij onvoldoende kan hardmaken. Bovendien werd in het kader van verzoekers tweede verzoek om internationale bescherming nog op goede gronden vastgesteld dat verzoekers motieven geen verband houden met één van de criteria opgenomen in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag.

Verder kan uit de algemene persartikels over de persoon van D. S. of uit het gegeven dat verzoeker het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming en zijn verblijf in Europa zou hebben vermeld in zijn schrijven aan de procureur-generaal, in tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift voorhoudt, geenszins worden afgeleid dat, zo verzoeker enige problemen zou kennen bij een eventuele terugkeer naar Suriname, hij geen bescherming zou kunnen krijgen van de Surinaamse autoriteiten. In dit verband staat in de bestreden beslissing immers op goede gronden te lezen: *"Zelfs indien u enig probleem zou kennen bij een eventuele terugkeer naar Suriname, dan nog dient vastgesteld te worden dat uit de ingediende documenten in het geheel geen onwil van de Surinaamse autoriteiten om u bescherming te bieden af te leiden valt. U zou, volgens de agent, uit veiligheidsoverwegingen op het politiestation zijn gehouden en de volgende dag naar een ander politiebureau zijn overgebracht, waar*

uw zaak verder werd afgehandeld. Het feit dat u antwoord kreeg op uw schrijven aan de procureur-generaal en dat de bevoegde politiediensten onderzoek voerden door een gepensioneerd ambtenaar te contacteren, toont verder aan dat de autoriteiten ook vandaag bereid zijn u bij te staan. Er kan dan ook geenszins zonder meer gesteld worden dat de politie in Suriname u niet zou willen helpen, zoals u beweerde."

In zoverre verzoeker nog aanvoert dat het feit dat hij geen antwoord kreeg van de procureur-generaal een sterke indicatie vormt dat ook de politie de veiligheid van zijn leven niet kan garanderen, dient erop gewezen dat verzoeker nochtans zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken (administratief dossier, map 'Documenten') als bij het verzoekschrift (stuk 3) een antwoord van de procureur-generaal voorlegt d.d. 12 juli 2021.

2.3.6.3. Voor het overige herhaalt verzoeker eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, bekritiseert en spreekt hij de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal tegen en minimaliseert hij de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing.

2.3.6.4. Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de motivering dienaangaande onverminderd overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET